

Krever formålsparagrafen at tidsskriftet må endres?

Henrik Berg

Professor i vitenskapsteori

Samlet ser det ut som de varslede endringene tar tidsskriftet *bort fra* formålsparagrafen og ikke nærmere, slik psykologpresident Håkon Skard hevder. I sitt innlegg til forsvar for de varslede endringene i Psykologtidsskriftet peker leder Håkon Skard på Psykologtidsskriftets formålsparagraf. Etter en nærmere lesning av formålsparagrafen, er det vanskelig å se at det er riktig sted å peke for å begrunne disse endringene. Faktisk, kan det se ut som om det vil være bortimot umulig å svare opp formålsparagrafen uten at man er besatt med betydelig journalistisk kompetanse og viderefører dagens profil.

Det redaksjonelle målet skal nås gjennom «blant annet vitenskapelige artikler, fagformidling, journalistikk, debatt, fagkritikk og kommentarstoff.» Dette mangfoldet av tekster gjør på ingen måte journalister overflødige. Om volumdifferensiering mellom ulike typer bidrag sier formålsparagrafen lite utenom at: «De fagfellevurderte vitenskapelige artiklene skal utgjøre ryggraden i Psykologtidsskriftet.» En ryggrad er viktig, men den tar ikke så mye plass. Skal man blant annet ha plass til å bedrive fagformidling, journalistikk, debatt, fagkritikk og kommentarstoff på en god måte, sier det seg selv at dette vil fylle mange av tidsskriftets sider.

En ryggrad er viktig, men den tar ikke så mye plass.

Formålsparagrafen tilsier at tidsskriftet «skal formidle kunnskap, debatter og informasjon av relevans for psykologers praksis og psykologifagets utvikling.» Kunnskap favner mye bredere enn vitenskapelig kunnskap. Det finnes også en rekke ulike typer debatter og informasjon som i aller høyeste grad er relevant for psykologers praksis og psykologifagets utvikling. Dette er heller journalistisk enn vitenskapelig arbeid.

Selv om primærmålgruppa er Psykologforeningens medlemmer, skal tidsskriftet være relevant for «alle som søker kunnskaper om psykologi, inkludert brukergrupper, politikere og journalister/media». Å lese vitenskapelig litteratur («science literacy») er en egenskap som krever øvelse. Selv om det naturligvis er både brukere, politikere og journalister/media som kan lese og forstå forskning helt utmerket, kan man nå flere med en profil som favner flere sjangere. Videre heter det at «Tidsskriftet skal speile psykologifagets innhold, utøvelse og plass i samfunnet.» Dette peker mer eller mindre direkte på noen av journalistenes viktigste oppgaver.

Samlet ser det ut som de varslede endringene tar tidsskriftet bort fra formålsparagrafen og ikke nærmere. Det hadde vært interessant å høre Skards kommentar til dette.